

Золотоніська спеціалізована школа №2 інформаційних технологій Золотоніської міської ради Черкаської області



ОПИС НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ГРОМАДИ

Дата створення: 17 грудня 1959 року.

У минулому – Золотоніська залізнична школа №21 Одесько-Кишинівської залізниці.

З 1963 року по 2005 рік – Золотоніська загальноосвітня I-III ступенів школа №2.

З 19 серпня 2005 року – Золотоніська спеціалізована школа №2 інформаційних технологій.

Кількість учнів – 427. У школі працює 43 учителів.

Упродовж багатьох років опорою школи стали спонсори, серед них: ДП «Златодар» і «Агроздотодар», І. Варагаш та ТОВ ПІІ «Еконія», ТОВ «Агросвіт», ЗАТ «Золотоніський маслоробний комбінат», ТОВ «Красногірський олійний завод»; ПП В. Назаренко, В. Пождін, Ю. Зінченко, І. Каптановська, О. Момот, В. Криворучко, Л. Слюсар, Т. Мотичко, О. Бабенко, Т. Орленко, В. Андрущенко, Т. Супрун, міське відділення Приватбанку.

Міжнародна співпраця з американськими друзями триває більше 20 років.

У 2006 році було підписано угоду про співпрацю Золотоніської спеціалізованої школи № 2 інформаційних технологій з міжнародною організацією Serpherd's Foundation та сестринською школою Minnehaha Academy.

На базі школи щорічно проводяться музичний та англомовний табір ESL Elementary.



Навчальний заклад брав участь у наступних проектах протягом останніх трьох років:

Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій в навчально-виховний процес

2011 рік

Впровадження наукових розробок, спрямованих на розвиток в учнів інтересу до науково-технічної творчості, техніки та високих технологій, підготовки підростаючого покоління до життя у високотехнологічному конкурентному світі

2016 рік

Впровадження сучасних підходів до розроблення стратегії розвитку загальноосвітнього навчального закладу в контексті реформування системи освіти України

2017 рік

Розроблення і впровадження навчально-методичного забезпечення початкової освіти в умовах реалізації нового Державного стандарту початкової загальної середньої освіти

2017 рік

Просування громадянської освіти у початковій школі в контексті освітніх стандартів

2018 рік

Реалізація компетентнісного підходу в науково-технічному проекті «Інтелект України»

2018 рік

ІСТОРІЯ УСПІХУ

ПОВАГА ДО ЛЮДСЬКОЇ ГІДНОСТІ



До нашої школи часто в гості навідується учасники військових подій на Сході України. Зазвичай вони приходять на виховні години чи урочисті заходи патріотичного характеру. Чоловіки спілкуються з учнями, розповідають цікаві й нестрашні моменти зі свого воєнного життя. Школярі із задоволенням проводять час за такими бесідами. Особливо поспішають потеревенити з чоловіками-атовцями молодші школярі, вони не тільки із задоволенням слухають, а й запитують, цікавляться, просять принести фото, дати потримати в руках якусь військову атрибутику.

Цей інтерес був невимушеним і безпосереднім до тих пір, доки у гості до 2-х класів не завітав військовий на мільцях, що був поранений у зоні АТО. Він, як зазвичай, говорив з учнями, жартував, проте вони упродовж усього часу присікли вивчали його ноги. І врешті... Не витримали...

Посипалися запитання... А що трапилося? А чи боляче було? А чи будете знову добре ходити? А чи видужаєте? І багато-багато інших: серйозних і водночас по-дитячому наївних.

Панові Геннадію не лишалось нічого іншого, як розповісти, що його зачепило уламком розірваної міни, а його товаришеві взагалі відірвало ноги. Тепер він стоїть у черзі на протези. Вони досить дороговартісні, проте є альтернативний варіант: у Черкасах роблять протези із кришок від пластикових пляшок, хоча їх і треба на один протез дуже багато.



«Гуртом і батька легше бити», – подумали маленькі нушівці (так їх називають у школі) й вирішили: зробимо все можливе, але побратимові пана Геннадія допоможемо. І почалося...Закрутилося...

Уже наступного дня діти почали пакетами зносити кришки, вибираючи їх по всіх родичах та знайомих. Навіть популярний #Bottle_flip_Challenge втратив у школі свою актуальність, адже не можна підкидати пляшку без кришки в цьому змаганні.

Утім, як другокласники не старалися, їхніх сил виявилось недостатньо. Тоді підприємливі школярі вирішили використати більше ресурсів і підключити до збору кришок усю школу. Вони створили лепбук із інформацією про цей вид протезування, підготували для шкільного радіо СШІТ FM передачу-звернення до старшокласників.

І вже за два тижні, коли пан Геннадій знову завітав до школярів на годину спілкування, учні показали йому величезні коробки із дбайливо зібраними й складеними кришками для його бойового товариша. На очах військового виступили сльози.

Емпатія, уміння співпрацювати, аналітичне та критичне мислення і головне – повага до людської гідності – у виконанні нушівців зробили добру справу – дали шанс людині-патріоту на повноцінне життя. Нічого прекраснішого бути не може.



USAID
ВІД АМЕРИКАНСЬКОГО НАРОДУ



Розвиток громадянської компетентності учнів Нової української школи: перший цикл початкової школи.